

Nr 260.

Av herr **Björck m. fl.**, om ökat anslag till Bidrag till Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande.

I statsverkspropositionen 1952, VI ht., punkten 48, föreslås under be-teckningen Bidrag till Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främ-jande för budgetåret 1952/53 ett anslag på 200 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen. Nationalföreningen (NTF) har för inneva-rande budgetår hemställt att ett anslag om 1 000 000 kronor måtte äskas å tilläggsstat för anordnande av en landsomfattande upplysnings- och propagandakampanj mot trafikolyckorna.

I sin skrivelse tecknar NTF den allmänna bakgrunden till sin begäran. Under de första elva månaderna av år 1951 uppgick antalet till trafik-försäkringsbolagen anmälda skadefall till 78 083, vilket vore 54,7 % högre än motsvarande period år 1950. Antalet dödade och skadade personer var 7 636, vilket innebure en ökning med nära 20 % från föregående år. Antalet dödade var inte mindre än 411.

Detta är skrämmande siffror, som dock endast ge en vag föreställning om de personliga vedermödor de många dödsfallen och olyckorna föror-saka massor av människor i vårt land. Lägges därtill, som NTF påpekar, att de materiella förlusterna uppgå till minst en kvarts miljard kronor, framstår trafiksäkerhetsarbetets stora betydelse i klar dager.

Självfallet är att även en aldrig så intensiv propaganda inte kan helt förhindra olyckor. Å andra sidan bör en propagandas effekt inte under-skattas. Det torde sålunda vara ganska allmänt erkänt, att t. ex. de prop-agandasätt, som vid olika tillfällen bedrivits, lett till icke oväsentliga resultat. Om aktionerna för trafiksäkerhetspropagandan skola få bestämd effekt, måste dock propagandan bedrivas kontinuerligt. Samtidigt måste nya och intresseväckande former skapas. Det är ur denna synpunkt, som NTF:s förslag till ny propagandaoffensiv har sitt speciella intresse.

I ett stort upplagt program, vars detaljer här inte skola refereras, in-riktar man sig på följande områden: barn i förskolåldern, barn i skol-åldern, bilförare, nykterhet vid ratten, motoreykelförare, cyklist, åld-ringar och fotgängare.

Av dessa områden synes propagandan bland bilförare, mc-förare och cyklist samt för nykterhet vid ratten vara mest angelägen. För dessa ändamål har NTF begärt respektive 100 000, 40 000, 75 000 och 60 000 kronor eller tillsammans 275 000 kronor. Om anslaget till propaganda bland cyklist nedskrivs till 50 000 kronor, skulle alltså 250 000 kronor behövas för ändamålet.

För detta belopp skulle — tillsammans med de medel NTF redan disponerar — en betydande propagandaverksamhet kunna anordnas. Kunskapen om den nya vägtrafikförordningen skulle kunna spridas på ett effektivt sätt, vilket är en förutsättning för god trafikultur. Dessutom skulle genom affischering, annonsering, publicitet i allmänhet etc. ett gott bidrag ges till trafiksäkerhetspropagandan i allmänhet.

Vid bedömandet av kostnaderna bör man hålla i minnet att automobilskattemedlen ökat från 360 milj. kr. budgetåret 1950/51 till beräknade 505 milj. kr. för budgetåret 1952/53. Det synes som om denna väldiga ökning till en mycket ringa del skulle få tagas i anspråk för ökad trafiksäkerhetspropaganda.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen till Bidrag till Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande för budgetåret 1952/53 måtte för ovan angivna ändamål bevilja ett anslag av 250 000 kronor att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 25 januari 1952.

John Björck.

Gust. Sundelin.

Johan Sunne.

Hj. Weiland.

E. A. Lindblom.

P. J. Näslund.
